

ת"פ 8916/04/18 - מדינת ישראל נגד רבקה אסתר מויאל

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע
ת"פ 8916-04-18 מדינת ישראל נ' מויאל

בפני
בעניין: כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יוסי עטון

המאשימה

נגד

רבקה אסתר מויאל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל מור

הנאשמת

גזר דין

1. ביום 8.7.19 הרשעתי את הנאשמת על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בכללן ביצעה שתי יחידות עבירה לפי סעיף 2(א)+10א' לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996 בגין עיסוקה כקבלן שירות ללא רישיון וכן בביצוע שלוש יחידות עבירה לפי סעיף 25(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א - 1951 בגין אי ניהול פנקס עבודה ומנוחה.

על פי כתב האישום המתוקן, בביקורת שנערכה על ידי משרד העבודה נמצא כי במהלך החודשים ינואר 2017 ועד יוני 2017 פעלה הנאשמת כקבלן שירותים בלא שהיה בידה רישיון, וביצעה עבודות ניקיון באמצעות שניים מעובדיה ולא ניהלה לאותם עובדים ולעובד נוסף פנקס בדבר שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית, שעות נוספות, גמול שעות נוספות וגמול עבודה ומנוחה שבועית כנדרש בסעיף 25(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה.

2. בחינתו של מתחם הענישה הוא לפי סעיף 40 לחוק העונשין- הפסיקה קבעה שכלל שהדבר נובע מעיסוק של קבלן כוח אדם ללא קבלת רישיון יש לראות את הנאשמת כמי שביצעה יחידת עבירה אחת. כן יש לקבוע מתחם ענישה לעבירה לפי סעיף 25(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א - 1951 בגין אי ניהול פנקס עבודה ומנוחה לשלושה עובדים.

3. בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות לביצוע עבירות כאמור בסעיף 40 ט' לחוק העונשין. החשיבות על שמירה, ההגנה והאכיפה של חוקי העבודה במדינת ישראל היא כדי לקבוע זכויות סוציאליות מינימליות לעובדים והיא כבר הפכה להיות ידיעה שיפוטית לאור הפסיקה הרבה של בתי הדין לעבודה בעניין (ראו צ' פרנקל וד"א פרנקל " **ידיעה שיפוטית** " ו" **מן המפורסמות** " בבתי המשפט

הכללים ובערכאות בעלות סמכויות ייחודיות: הדוגמה של בתי הדין לעבודה קרית המשפט יא (2018).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה חשובות לצורך קביעת עונש הולם לנאשם בהליך פלילי. העבירות בהן הורשעה הנאשמת אינן מעידה חד פעמית אלא נעברו במשך חצי שנה.

4. לענין מדינות הענישה הנהוגה לפי סעיפים 2(א) ו- 10(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, ניתוח הפסיקה מעלה שמתחם הענישה נע בין 20% - 50% מהקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה ולענין מדיניות הענישה בעבירות לפי סעיף 25(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה מתחם הענישה נע בין 20% - 40% מהקנס המקסימלי.

5. המחוקק מנה רשימה של שיקולים שיש להביא בחשבון עת מבקש בית דין לשקול חריגה ממתחם הענישה. כך, נקבע, כי יש לקחת בחשבון נסיבות הקשורות למידת הפגיעה בנאשם ובמשפחתו, להתנהגות הנאשם לאחר ביצוע העבירה ולפניה וכן בהתנהגות רשויות האכיפה ובחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה. בנוסף לכך, ניתן לקחת בחשבון את הצורך בהרתעת היחיד או בהרתעת הרבים במקרה הספציפי; שיקולי שיקום והגנה על שלום הציבור; כן יש להביא בחשבון כל נסיבה אחרת הרלבנטית לענין.

הנאשמת טענה שבשל כשל טכני לא ניתן היה להפיק את דוחות הנוכחות באופן רטרואקטיבי כאשר אחד מבין שלושת העובדים אף היה מנהל מטעם הנאשמת במקום העבודה והוראות שעות עבודה ומנוחה לא חלות עליו, עובד נוסף הגיע למקום העבודה בהסעה מטעם הנאשמת, כך שניהול יומן נוכחות לא היה משנה את מצבו ולגבי העובד השלישי הוא בחקירתו סיפר שכן החתים כרטיס נוכחות במקום העבודה ולכן יש להביא נתונים אלה בחשבון בעת גזירת העונש.

הנאשמת הודתה ולקחה אחריות על מעשיה ומחדליה ובכך חסכה זמן שיפוטי ואין לה רישום פלילי. לטענתה העובדים המצויים בכתב האישום אינם מועסקים על ידה אלא נקלטו לעבודה בישיבה לה סיפקה את שירותיה. העובדים קיבלו את משכורתיהם בזמן ולא נפגעו זכויותיהם.

הנאשמת שומרת מצוות, לה ובעלה שישה ילדים בגילאי 17 - 29, חלקם סמוכים על שולחנם. הנאשמת ומשפחתה עוסקים בפעילות של גמילות חסדים ובעלה משמש כממונה בקהילה על ענייני רווחה. הנאשמת עוסקת בחלוקת מזון למשפחות נזקקות. הנאשמת הציגה מסמכים המלמדים על חובות לבנקים והלוואות בשיעור של למעלה מ- 150,000 ₪.

6. בבואי לגזור את העונש החלטתי לחרוג לקולא ממתחמי הענישה המקובלים לאור הנסיבות המיוחדות של הנאשמת ובכלל זה העובדה שהעובדים לא נפגעו בשכרם, שהעבירה נעברה לפני שנתיים וחצי, הנאשמת הודתה ולקחה אחריות ולא ניהלה דיון הוכחות, מאז הביקורת הנאשמת אינה מספקת את השירותים שסופקו על ידה והעובדים הרשומים בכתב האישום נקלטו לעבודה ישירה בעמותה המפעילה

את הישיבה.

אני מחליט להטיל על הנאשמת קנס בשיעור של 8,000 ₪ בלבד בגין העבירה של העסקת שני עובדים על ידי קבלני כוח אדם בניגוד לסעיף 2(א) + 20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם וכן קנס בשיעור של 7,500 ₪ בלבד בגין העבירות של אי ניהול פנקס שעות עבודה, עבירה לפי סעיף 25(א) + 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה.

7. סך הכל אני גוזר על הנאשמת קנס כולל בשיעור של 15,500 ₪. הנאשמת רשאית לשלם את הקנס ב- 31 תשלומים שווים של 500 ₪ כ"א החל ביום 1.10.19 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד התשלומים לא ישולם במועד, יעמוד סכום הקנס הנותר לפירעון מיד.

הנאשמת מופנית למזכירות בית הדין לקבלת שוברים.

8. זכות ערעור כדין.

9. לבקשת באי כח הצדדים גזר הדין ישלח אליהם בדואר רשום וכן באמצעות הפקסימיליה.

ניתן היום, י"א אב תשע"ט, 12 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.